

РЕШЕНИЕ

№ 9135

гр. София, 18.06.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 7 състав, в
публично заседание на 03.06.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Маруся Йорданова

при участието на секретаря Виктория Вълчанова, като разгледа дело номер **1562** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 197, ал. 2 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс /ДОПК/.

Образувано е по жалба от „АЙ ВИ ТРЕЙД ГРУП“ ООД, с ЕИК[ЕИК], представлявано от управителите Н. А. и М. Б., чрез адв. Д. срещу Решение № ПО-5/01.02.2024г. на Директора на ТД на НАП С., с което е оставена без уважение жалба вх. № 70-00-182/25.01.2024г. по описа на ТД на НАП С., подадена от „АЙ ВИ ТРЕЙД ГРУП“ ООД срещу Постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки /ПНПОМ/ с изх. № С240022-023-0000144/25.01.2024 г., издадено от П. В. на длъжност старши публичен изпълнител при ТД на НАП С..

В жабата се излагат аргументи, че оспореното решение е немотивирано и необосновано. Твърди се, че липсват каквито и да било основания за твърдението, че при ревизията е възможно да се установят обстоятелства, които водят до промени във финансовия резултата за ревизирания период. Излагат се съображения за липса на мотиви в процесния ПНПОМ и нарушение на разпоредбата на чл. 121, ал. 1 ДОПК. Моли съда за отмяна на оспорения акт, както и на оспореното ПНПОМ.

В съдебно заседание жалбоподателят, редовно призован се представлява от адв. Д., която поддържа жалбата и моли същата да бъде уважена. Претендира разноси, за което представя списък.

Ответникът - директорът на ТД на НАП С. в съдебно заседание се представлява се от юрк. Р., която моли жалбата да бъде оставена без уважение като неоснователна и недоказана. Претендира присъждане на юрисконсултско

възнаграждение.

Софийска градска прокуратура не изпраща представител.

Съдът, като обсъди изложените в жалбата доводи и прецени събраните по делото доказателства, съобразно закона и вътрешното си убеждение, намира за установено от фактическа страна следното:

Със Заповед за възлагане на ревизия /ЗВР/ № Р-222210223007709-020-001/21.12.2023 г. /л.46/, връчена по електронен път на 28.12.2023 г., за установяване на задължение по ЗКПО за периода от 01.01.2020г. до 31.12.2022г. и по ЗДДС за периода на 01.01.2020г. до 31.12.2023г. е образувано ревизионно производство по отношение на „АЙ ВИ ТРЕЙД ГРУП“ ООД.

На 17.01.2024г. на основание чл. 121, ал. 1 от ДОПК, е издадено, Постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки с изх. № 0240022-023-0000144/17.01.2024 г. с което предвид, че ще се затрудни събирането на публично вземане на „АЙ ВИ ТРЕЙД ГРУП“ ООД, ЕИК[ЕИК], в предполагаем общ размер на 330 000,00 лв. (триста и тридесет хиляди лева), в това число главница 300 000,00 лв. и лихва 30 000,00 лв. към 16.01.2024 г., на дружеството – жалбоподател са наложени следните обезпечителни мерки:

1. Запор върху налични и постъпващи суми по банкови сметки, депозити, както и вложени вещи в трезори, включително съдържанието на касети и суми, предоставени за доверително управление или върху налични и постъпващи суми по платежни сметки, открити при доставчик на платежни услуги в ТБ „Първа инвестиционна банка“ АД, за сумата от 320 529,20 лв. (триста и двадесет хиляди петстотин двадесет и девет лева и 20 стотинки).

2. Възбрана върху следните недвижими имоти:

- поземлен имот, К. 68134.1939.851, ПОЗЕМЛЕН ИМОТ, попадащ в територия с трайно предназначение: урбанизирана, с определен начин на трайното му ползване: за друг обществен обект, комплекс, като в представената скица №15-602111 от 28.11.2017 г. на Служба по геодезия, картография и кадастър [населено място] към Агенция по геодезия, картография и кадастър, номер по предходен план 851 до квартал номер 19 по кадастралния план на [населено място], местността „вилна зона Б. път“, одобрен със Заповед №РД-50-29 от 28.02.2006 г., и който поземлен имот се продава заедно с всички, направени в него подобрения и намиращите се в същия трайни насаждения., площ 12186 кв. м, находящ се в [населено място], [община], област С., [улица]- местност - В.З. Б. ПЪТ, с граници 68134.1939.690, 68134.1939.1093,68134.1939.1092. 68134.1939.1094, 68134.1939.848, 68134.1939.1091, 68134.1939.340, 68134.1939.876, 68134.1939.1090, 68134.1939.875, придобит с нотариален акт НА №86, том 1, рег. 2422, дело №72 от 04.08.2023 г., с балансова стойност 0.00 лв.

- поземлен имот, К. 68134.1939.875, ПОЗЕМЛЕН ИМОТ, попадащ в територия с трайно предназначение: урбанизирана, е определен начин на трайното му ползване: за друг обществен обект, комплекс, като в представената скица №15-602118 от 28.11.2017 г. на Служба по геодезия, картография и кадастър [населено място] към Агенция по геодезия, картография и кадастър, който описан поземлен имот представлява реално обособена част от поземлен имот с планоснимачен номер 851 /осемстотин петдесет и едно/ до квартал номер 19 по кадастралния план на [населено място], местността „вилна зона Б. път, одобрен със Заповед №РД-50-29/28.02.2006 г., и който поземлен имот се продава заедно с всички, направени в него подобрения и

намиращите се в съшия, площ 4796 кв. м, находящ се в С., [община], област С., [улица]- местност В.З. Б. ПЪТ, с граници

68134.1939.690, 68134.1938.1063, 68134.1939.851, 68134.1939.1090, придобито с нотариален акт НА № 86, том 1, рег. №2422, дело 72 от 04,08.2023 г., с данъчна оценка (за недвижими имоти) 9 470.80 лв.

Описаните недвижими имоти са с обща данъчна оценка по НА № 86, том 1, рег. 2422, дело № 72 от 04.08.2023 г., в размер на 9 470,80 лв.

Постановлението е връчено на декларирания електронен адрес на дружеството на 19.01.2024 г.

В оспорваното постановление е посочено, че обезпечителната мярка е наложена до размера на предполагаемото задължение, посочено от ревизиращия екип в хода на ревизията, а именно до 330 000,00 лв. (триста и тридесет хиляди лева), в това число главница 300 000,00 лв. и лихва 30 000,00 лв. към 16.01.2024 г.

Постановлението е издадено във връзка с постъпило мотивирано искане с изх. № Р-22221023007709-039-001/17.01.2024 г. от орган по приходите — главен инспектор М. Т. Ф., в качеството си на ръководител екип, извършващ ревизията, възложена със Заповед за възлагане на ревизия (ЗВР) № Р-22221023007709-020-001/21.12.2023 г., връчена по електронен път на 21.11.2023 г., изменена със Заповед за изменение на ЗВР № Р-22221023007709-020-002/13.12.2023 г., връчена по електронен път на 18.12.2023 г., изменена със Заповед за изменение на ЗВР № Р-22221023007709-020-003/18.01.2024 г., връчена по електронен път на 19.01.2024 г. Срок за извършване на ревизията - 22.02.2024 г.

ПНОМ е обжалван по административен ред с жалба с вх. № 70-00-182/25.01.2024г. С Решение № ПО-5/01.02.2024 г. на директора на ТД на НАП-С., жалбата е оставена оставена без уважение, което е и предмет на обжалване в настоящото производство .

При така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е подадена в срока по чл.149, ал.1 от АПК, от надлежна страна, срещу акт, подлежащ на съдебен контрол, поради което като процесуално допустима следва да бъде разгледана по същество.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Съгласно чл. 121, ал. 2 ДОПК, предварителните обезпечителни мерки се налагат по реда на чл. 195 с постановление на публичния изпълнител и се обжалват по реда на чл. 197 ДОПК. На основание чл. 197, ал. 2 ДОПК, предмет на съдебен контрол за законосъобразност в производството пред настоящата инстанция, е решението на директора на ТД на НАП С.. По аргумент от нормата на чл. 197, ал. 3 ДОПК съдът извършва преценка и на законосъобразността на постановленията за налагане на обезпечителни мерки. Следователно, съдът, съобразно задължението си за пълна служебна проверка на законосъобразността на оспорвания акт по чл. 168 АПК вр. § 2 от ДР на ДОПК, извършва преценка дали при издаването на двата административни акта (постановлението за налагане на предварителни обезпечителни мерки и решението на директора на ТД на НАП по чл. 197, ал. 1 ДОПК) са спазени всички изисквания за законосъобразност - наличие на компетентност на органа; спазване на материалноправните и процесуалните правила при издаването им; изискването за форма и съобразяване с целта на закона (чл. 160, ал. 2 вр. чл. 144, ал. 2 ДОПК).

Постановлението за налагане на предварителни обезпечителни мерки е издадено от компетентен орган съгласно чл. 167 вр. с чл. 195, ал. 3 ДОПК. Спазена е формата,

установена в нормата на чл. 196, ал. 1 ДОПК. Директорът на ТД на НАП С., като компетентен горестоящ административен орган, е постановил решение в срока по чл. 197, ал. 1 ДОПК, съобразено с изискванията за форма, установени в същата правна норма.

Съгласно чл.197, ал.3 ДОПК съдът отменя обезпечителната мярка, ако: а) длъжникът представи обезпечение в пари, безусловна и неотменяема банкова гаранция или държавни ценни книжа; б) не съществува изпълнително основание; в) не са спазени изискванията за налагане предварителните обезпечителни мерки по чл.121, ал.2 и чл.195, ал.5 ДОПК.

Първото отменително основание по чл. 197, ал. 3, пр. 1 ДОПК в случая не е налице. Нито с жалбата, нито до приключване на устните състезания по делото от жалбоподателя са представени доказателства за учредено обезпечение в пари, безусловна и неотменяема банкова гаранция, държавни ценни книжа, което да обуславя задължителна съдебна отмяна на наложения съгласно чл. 121, ал. 1 ДОПК с ПНПОМ изх. № 0240022-023-0000144/17.01.2024 г.

Второто отменително основание по чл. 197, ал. 3, пр. 2 ДОПК в случая не е приложимо. Спорните обезпечителни мерки са предварителни по чл. 121, ал.1 ДОПК за обезпечаването на бъдещо публично вземане към жалбоподателя. За налагането им изпълнително основание по чл. 209, ал. 2, т. 1–8 ДОПК не се изисква и затова липсата му не обуславя отмяната им. Общото правило по чл. 195, ал. 1 ДОПК, че подлежат на обезпечение установените и изискуеми публични вземания, важи за окончателните обезпечителни мерки, които се налагат въз основа влязъл в сила или подлежащ на предварително изпълнение акт за установяване на публично вземане, който представлява изпълнително основание по чл.165 ДОПК. Това общо правило се дерогира от специалния чл.121, ал.1, пр.1 ДОПК, който изрично позволява предварителни обезпечителни мерки да се налагат в хода на ревизията за подлежащите на установяване задължения за данъци и задължителни осигурителни вноски преди ревизионен акт за тях да е издаден като изпълнителен титул.

С издаденото постановление се цели да се защитят интересите на държавата, като е наложена предварителна обезпечителна мярка - запор върху банкови сметки в ТБ П. АД и възбрана върху два недвижими имоти, подробно описани в постановлението. В тази връзка не се установяват нарушения на процесуалноправните и материални норми, визирани в ДОПК.

На следващо място при предприемането на действия по предварително обезпечение публичният изпълнител е в условията на обвързана компетентност по отношение на предполагаемия размер на бъдещите задължения, както и относно мотивите, обуславящи налагането на предварителните обезпечителни мерки, и се ползва от преценката на ревизиращия орган.

Спорно се явява третото отменително основание по чл.197, ал. 3, пр. 3 ДОПК - дали предварителните обезпечителни мерки са наложени при спазване на изискванията по чл.121, ал.1 ДОПК.

В конкретния случай съдът констатира, че са спазени процедурните правила за налагане на предварителни обезпечителни мерки и по-специално тези визирани в разпоредбата на чл. 121, ал. 1 от ДОПК. Нормата на чл. 121, ал. 1 от ДОПК поставя като императивно изискване за налагането на предварителни обезпечителни мерки, наличието на мотивирано искане от орган по приходите, каквото в случая е налице.

Неоснователно е твърдението на жалбоподателя за незаконосъобразност на оспорения

от него административен акт с оглед липсата на мотиви на искането за налагане на ПОМ. В административното производство, свързано с издаване на постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки, законодателят не е предвидил, нито вменил на публичния изпълнител задължение да обсъжда по същество констатациите на органите по приходите във връзка с извършване на ревизията респ. установяване на публични задължения. Единствените мотиви на публичния изпълнител в това производство касаят само и единствено нуждата от налагане на обезпечителни мерки с оглед затрудняване на събирането на бъдещи публични задължения, които в настоящия случай са посочени, както в искането, така и в ПНПОМ.

Неоснователни са и възраженията на дружеството – жалбоподател, че не са налице материално-правните предпоставки за налагане на процесните обезпечителни мерки. Видно от данните по преписката, обезпечителното производство е започнало по мотивирано искане от орган по приходите във връзка с извършване на „АЙ ВИ ТРЕЙД ГРУП“ ООД ревизия въз основа на мотивирано искане с № Р-22221023007709-039-001/17.01.2024 г. /л. 35/ от орган по приходите до публичния изпълнител и наведените твърдения в тази посока в жалбата съдът намира за неоснователни. В искането на орган по приходите М. Ф. е посочен предполагаем размер на задължения за ДДС за корпоративен данък по ЗКПО. Посочено е, че при справка в Агенцията по вписванията – Имотен регистър, се установява, че на дружеството има вписано придобиване на недвижими имоти на цени многократно занижени спрямо пазарните.

Предвид това и вероятността за извършване на разпоредителни сделки с активите на дружеството, които бих довели до невъзможност за събиране на задълженията е отправено предложение да бъдат наложени предварителни обезпечителни мерки. От страна на жалбоподателя не са ангажирани доказателства, които да оборват последното, а съдът счита, че констатациите на административния орган кореспондират с наличните по преписката писмени доказателства.

По отношение на предполагаемия размер на бъдещите задължения публичният изпълнител действа при условията на обвързана компетентност и се ползва от преценката на ревизиращия орган. В настоящия случай, след като е взел предвид размера на предполагаемото публично вземане, посочен му от органа по приходите, публичният изпълнител е постановил спорната обезпечителна мярка.

Съгласно чл. 121 ал.1 от ДОПК, органът по приходите може да поиска мотивирано от публичния изпълнител налагане на предварителни обезпечителни мерки. В унисон с цитираната разпоредба органът по приходите е мотивирал в достатъчна степен искането си за налагане на предварителни обезпечителни мерки, като е изложил конкретни факти и обстоятелства, установени в хода на ревизията и е съобразил, че „АЙ ВИ ТРЕЙД ГРУП“ ООД притежава активи на стойност значително по-малък размер от задължението, не притежава МПС, които обстоятелства водят до извода, че събирането на задълженията за данъци ще бъде невъзможно или значително ще се затрудни. Следва да се направи заключение, че в случая са налице основанията на чл. 121 ал. 1 от ДОПК.

Преценката за затрудненото събиране на задълженията на ревизираното лице е в компетентността на съответния орган по приходите, от който изхожда предложението, и който при извършването ѝ действа в условията на оперативна самостоятелност (чл. 121, ал. 1 от ДОПК). В случая тази необходимост е мотивирана с предполагаемия размер на задължението. Тези обстоятелства са мотивирали

компетентния орган да приеме, че ще бъде затруднено събирането на публичните вземания поради недостатъчно имущество на ревизираното лице, гарантиращо безпрепятственото им погасяване, т. е. налице са визираните в закона фактически основания за налагане на ПОМ. Съответно изводите на публичния изпълнител, че без налагане на предварителни обезпечения съществува възможност при разпореждане от страна на ревизираното лице с негово имущество събирането на установените задължения да се затрудни, е основано на фактите и обстоятелствата, посочени от органа по приходите в искането.

Относно съответствието на обжалваните актове с материалния закон. Съгласно разпоредбата на чл. 197, ал. 3 от ДОПК, обезпечителната мярка може да бъде отменена, ако длъжникът представи обезпечение в пари, безусловна и неотменяема банкова гаранция или държавни ценни книжа, ако не съществува изпълнително основание или ако не са спазени изискванията за налагане на предварителни обезпечителни мерки по чл. 121, ал. 1 и чл. 195, ал. 5 от ДОПК. По делото липсват доказателства жалбоподателят да е представил обезпечение в пари, безусловна и неотменяема банкова гаранция или държавни ценни книжа, поради което не е налице първата от посочените хипотези на закона, която да обуслови незаконосъобразността на наложената обезпечителна мярка и съответно нейната отмяна.

Налице е и предвиденото в специалната разпоредба на чл. 121, ал. 1 от ДОПК изпълнително основание-предотвратяване извършването на сделки и действия с имуществото на лицето, вследствие на които събирането на публичните задължения ще бъде невъзможно или значително ще се затрудни.

Отправеното от компетентния орган по приходите мотивирано искане за налагане на предварителни обезпечителни мерки, обвързва компетентния орган по чл. 121, ал. 1 от ДОПК с произнасяне по него, но само в рамките на зададените му с искането параметри, както по отношение на субекта, така и относно размера на очакваните публични задължения. В тези рамки и с оглед на данните по преписката, публичният изпълнител е длъжен да прецени дали е налице необходимост от налагане на предварително обезпечение, като при произнасянето си този орган не може да излиза извън обхвата на направеното искане и да налага обезпечение за по-голям размер от очакваните публични задължения, но няма пречка да е в по-малък размер. В рамките на дължимата преценка и съобразявайки обстоятелствата по преписката публичният изпълнител е наложил процесната обезпечителна мярка, съответстваща на обезпечителната нужда и ограничена по размер до предполагаемия размер на задълженията съобразно принципът за съразмерност, според който наложеното обезпечение трябва да съответства на размера на публичното задължение, който следва и от императивната разпоредба на чл. 195, ал. 7 от ДОПК, приложима и в производството по налагане на предварителни обезпечителни мерки по силата на препращащата норма на чл. 121, ал. 1, предл. първо от ДОПК. В случая публичният изпълнител е предприел мерки за предварително обезпечаване на публичните задължения на „АЙ ВИ ТРЕЙД ГРУП“ ООД за корпоративен данък и ДДС чрез наложените запори върху наличните и постъпващи суми по банкови сметки на ревизираното лице и възбрана на посочените в оспореното ПНПОМ недвижими имоти. В ПНПОМ е посочен

максималния размер на сумите, които следва да служат като обезпечение, а именно предполагаемия размер на публичното вземане от 330 000 лв., което на практика създава лимит при блокирането на парични средства на търговеца, и е в съответствие с разпоредбата на чл. 195, ал. 7 от ДОПК, а също и с тази на чл. 121, ал. 3 от кодекса, тъй като не създава предпоставки за сериозно възпрепятстване на дейността на ревизираното лице.

Не на последно място следва да се отбележи, че самата обезпечителна мярка -запор и възбрана има действие съгласно чл. 206, ал. 1 от ДОПК, но вещите, предмет на обезпечението, не се изземат от владението на длъжника и могат да се ползват по предназначение респ. това не води до затрудняване или спиране на дейността на жалбоподателя. На основание чл. 229, ал. 1 от ДОПК дружеството може да поиска от публичния изпълнител част от постъпилите или постъпващите суми по сметка на длъжника да се оставят на негово временно разпореждане за неотложни плащания във връзка с дейността му и по този начин да се постигне целеният от обезпечението ефект, без да се препятства и/или спира дейността на дружеството. Именно тази пръвна възможност по реда на чл. 229, ал. 1 от ДОПК е създадена, за да не се спира дейността на лицето и то да обслужва неотложните си плащания въпреки публичните си задължения, в това число предполагаемите такива. Освен това няма спор, че налагането на обезпечителни мерки върху имуществото на ревизираното лице въздейства неблагоприятно върху него. Именно защото, в почти всички случаи, при които е налице предпоставката по чл. 121, ал. 1 от ДОПК (възможност от затруднено изпълнение), обезпечението води до затруднение дейността на ревизирания субект, чл. 121, ал. 3 от ДОПК забранява не какво да е затруднение, а само такова което представлява „сериозно възпрепятстване на дейността на лицето“. Ето защо наложената обезпечителна мярка запор на банкови сметки в случая е избрана поради недостатъчност на друго недвижимо имущество, предмет на настоящото ПНПОМ, което може да послужи за удовлетворяване на предполагаемото вземане в пълен размер. Поради недостатъчната стойност на активи е наложен запор и на банковите сметки на дружеството. При негова доказателствена тежест жалбоподателят не е ангажирал доказателства за друго притежавано имущество на стойност равна на предполагаемите вземания, както и за наличие на сериозно възпрепятстване на дейността му поради наложените обезпечителни мерки.

С оглед горното, съдът намира, че Постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки /ПНПОМ/ с изх. № С240022-023-0000144/25.01.2024 г., издадено от П. В. на длъжност старши публичен изпълнител при ТД на НАП С., потвърдено с Решение № ПО-5/01.02.2024г. на директора на ТД на НАП-С., са издадени при правилно прилагане на закона и не страдат от твърдените от жалбоподателя пороци, поради което жалбата следва да бъде отхвърлена като неоснователна.

При този изход на Териториална дирекция на НАП-гр. С. следва да се присъдят разноски-юрисконсултско възнаграждение, поискани в съдебно

заседание, в размер на 100 лв., съгласно чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ във връзка с чл. 143, ал. 3 от АПК във вр. с § 2 от ДР на ДОПК и чл. 37 от Закона за правната помощ..

Водим от горното и на основание чл. 197, ал. 2, вр. с чл. 121, ал. 2 от ДОПК, Административен съд – София – град, III отделение, VII състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „АЙ ВИ ТРЕЙД ГРУП“ ООД, с ЕИК[ЕИК], представлявано от управителите Н. А. и М. Б., чрез адв. Д. срещу Решение № ПО-5/01.02.2024г. на Директора на ТД на НАП С., с което е оставена без уважение жалба вх. № 70-00-182/25.01.2024г. по описа на ТД на НАП С., подадена от „АЙ ВИ ТРЕЙД ГРУП“ ООД срещу Постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки /ПНПОМ/ с изх. № С240022-023-0000144/25.01.2024 г., издадено от П. В. на длъжност старши публичен изпълнител при ТД на НАП С..

ОСЪЖДА „АЙ ВИ ТРЕЙД ГРУП“ ООД, с ЕИК[ЕИК], представлявано от управителите Н. А. и М. Б. да заплати на ТД на НАП – С. сумата в размер на 100 лв. (сто лева) юрисконсултско възнаграждение.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ: